

בתי המשפט

א 001468/05		בית משפט השלום חיפה	
תאריך: 22/05/2005		כב' הרשם א. שדה	בפני:

התובע	מכלוף חן	יגן יהודה	בעניין:
		ע"י ב"כ עו"ד	
		נ ג ד	
		1 . ברנשטיין אברהם	
		2 . ברנשטיין אלכסנדרה	
הנתבעים	גונן דוד	ע"י ב"כ עו"ד	

פסק דין

לפני תביעה שיטרתית בגין שיק ע"ס 2,478 ₪ שהוציאו הנתבעים לפקודת התובע ואשר בוטל על ידם.

הצדדים העידו את עדיהם, סיכמו והסמיכוני לדיון על דרך סעיף 79א'.

מדובר בצדדים קרובים לשטר ועל כן הועלו מספר טענות הגנה וביניהן הטעיה ואיסור מצוקת צרכן עפ"י הוראות חוק הגנת הצרכן התשמ"א - 1981.

הנתבעים בסיכומיהם הרחיבו במשהו את החזית המשפטית ואף טענו לטעות או הטעיה חוזית (באופן עקיף) כאשר ציינו כי אילו היו יודעים את תעריף התובע, לא היו מתקשרים עימו.

בתמצית, המחלוקת בין הצדדים היא בדבר שכר הטרחה המגיע לתובע בגין עריכת חוות דעת שמאות לרכב הנתבעים אשר נפגע באורח קשה בת.ד. ע"י רכב של עיריית חיפה שהיה מבוטח בחברת כלל.

מהעדויות שנשמעו בפני עלה כי חוות הדעת שביצע התובע היתה חוות דעת פרטית. על כך העיד גם סוכן הביטוח מר יואל שמעון.

כמו-כן עלה כי היתה פניה לתובע מסיבה אחת ברורה, התובע היה שמאי המצוי ברשימת המשאים של חברת כלל.

הנתבעים או נכון יותר לומר שמנהל המוסך מר חלווה וסוכן הביטוח מר יואל שמעון ביקשו לשכור את שירותיו (הפרטיים) של סוכן שעובד עם חברת כלל משום שהיה מקום להניח שחוות דעתו תעבור "חלק" וללא "חילוקי דיעות" כפי שגם העיד מר יואל שמעון.

זאת הסיבה שנבחר שמאי מטעם כלל, זאת ולא אחרת.

אין שום עדות שנשמעה בפני וגם לא בתצהירים שהוגשו במסגרת בקשת ההתנגדות, לא טענה או ראיה מפורשים ולא רמז לכך שענין שכר טירחת השמאי היווה גורם כלשהו בבחירת השמאי, נהפוך הוא, מהעדויות והתצהירים עולה כי ענין זה כלל לא עלה, איש מטעם הנתבעים לא טרח לשאול את התובע מהו שכר הטירחה הצפוי או חשוב מכך, האם כבול הוא בתעריף שחברת כלל מכתיבה לדוחות שמאות שמוזמנים על ידה.

הנתבעים גם לא ערערו על שכר הטירחה שנדרש, שלפו את פנקס השיקים ורשמו ברצון את שביקש התובע שעשה, כך מסתבר, עבודה טובה וראויה והשיג את התוצאה לשמה נשכרו שירותיו.

אלא שחברת כלל בחרה, משיקולים שלה בלבד, שלא לשלם עבור מלוא שכר טירחתו של התובע ושיפתה את הנתבעים בתשלום סך 500 ₪ בלבד.

האם בענין זה יש כדי לפגוע בזכותו של התובע לקבל את שכר טירחתו? התשובה על כך היא לא, לא באופן עקרוני ולא במאזן ההסתברות והנטלים בתיק זה.

הנתבעים לא הצליחו לבסס שום הטעיה מצד התובע, לא התקיימו יסודות "ההטעיה" עפ"י דיני החוזים ולמעשה התובע לא נקט בשום פעולה ולא הציג שום מצג עובר להתקשרות וגם לא בזמן קיומה. הנתבעים או מי מטעמם הם אלו שפנו לתובע, ביקשו את שירותיו, לא התעניינו כלל בשכר טירחתו או בכך שהוא עובד לפי תעריף "כללי" ואין לייחס לו שום הטעיה שהיא, לא לפי דיני הגנת הצרכן ולא לפי דיני החוזים.

בוודאי שלא היה כאן ניצול מצוקת "הצרכן", לא היתה כאן מצוקה במובנה המשפטי, רשימת המשאים ארוכה וניתן היה לברר עלויות ולבחור שמאי אחר וחשוב מכך, לא התקיים היסוד של ניצול חולשה שכלית או גופנית של הנתבעים משני טעמים, האחד כי לא היתה כזו והשני כי לא הם אלא

אנשי מקצוע מיומנים וותיקים הם הם אלו שפנו וביקשו בשם הנתבעים את שירותי התובע (מנהל המוסד וסוכן הביטוח).

גם הם לא היו במצוקה אלא הזמנת שירותי התובע נעשתה לאחר הפעלת שיקול דעת מקצועי ומעמיק שכלל בין היתר החלטה שלא לתבוע את פוליסת הביטוח המקיף ושכלל מערכת שיקולים לבחירת שמאי האמין על הצד שכנגד וקבלת שירות פרטי ממנו.

הנתבעים גם לא עמדו בנטל ולא הביאו כל מסמך או עדות לפיו נקשרה עסקה בתנאים בלתי מקובלים או בלתי סבירים.

ההיפך הוא הנכון, התובע הציג מסמכים של חברת כלל לפיהם בחוות דעת שאינן מוזמנות ע"י כלל נדרשו סכומים דומים או העולים על אלו שביקש ואשר אושרו ע"י חב' כלל.

בעוד התובע הסביר באופן מפורט וברור את ההבדלים שבין עריכת חוות דעת עבור חב' ביטוח הליך שנפתח ביוזמת המבטחת ונערך עפ"י נוהלים שהיא מכתיבה ולבין עריכת חוות דעת פרטית. לנתבעים לא היתה תשובה לכך והם לא הביאו כל ראיה שהיא לפיה בפניה חופשית לשמאי לעריכת חוות דעת פרטית יש לכבול אותו להסדר הנוהג בעת עריכת חוות דעת עבור חברת הביטוח.

התובע גם הגיש מסמך שנכתב ע"י היחידה לפניית הציבור במשרד האוצר-אגף שוק ההון ביטוח וחסכון לפיו על מבטחת לשלם לתובע את סכום שכר טירחת השמאי בו נשא התובע בפועל. במקרים יוצאי דופן (ולא זה המקרה בפני) מאפשרות ההנחיות השונות פניה לועדת האתיקה המקצועית של השמאים או להותיר את ההכרעה לבית המשפט.

אם היתה טעות כלשהי מצד התובעים, הרי שהתובע לא היה שותף לה ומדובר בטעות בכדאיות העסקה או בטעות באופן ניהול משא ומתן מול חב' כלל והחתימה על שטר הסילוק.

אם בין הצדדים, קרי הנתבעים מחד וחברת כלל מאידך היתה מחלוקת לגבי אחד מרכיבי הנזק/הפיצוי, צריך היה הדבר להיפתר במסגרת אותה מערכת יחסים ולא לגלגלו לפתחו של התובע תוך ביטול השיק וקביעת עובדה בדבר גובה שכר טירחתו.

אינני יכול להכנס לשיקולי חברת כלל כאשר לא הכירה במלוא סכום שכר טירחת התובע, חוששני שחברת כלל ניסתה את שיטת "מצליח" בלשון העם והפעם גם הצליחה.

סיכומו של דבר, לאחר ששקלתי את כל טענות הצדדים, מצאתי כי יש לקבל את תביעת התובע במלואה ולדחות את כל טענות הנתבעים.

נוכח הסכמת הנתבעים לדיון לפי סעיף 79א' לא אחמיר עימם בענין ההוצאות ולא אפסוק הוצאות נוספות על אלה שנפסקו במסגרת תיק ההוצל"פ.

אשר על כן, מתקבלת התביעה השיטתית, הנתבעים ישלמו את מלוא סכום תיק הוצל"פ מס' 8-04-17233-02 עד ליום 1.7.05 שאם לא כן יחודשו בו ההליכים.

ישולם מלוא סכום תיק ההוצל"פ, יוחזר השיק לידי המבקשים ותיק ההוצל"פ יסגר.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום י"ג באייר, תשס"ה (22 במאי 2005) בהעדר הצדדים.

א. שדה - רשם

הקלדנית: ליאת ח.

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה